

Retning, efter at man har suspenderet Kontrakten, ved jeg ikke, for jeg er for lidt kendt med Forholdene. Jeg ved ikke, om Staten kunde købe eller paa anden Maade erhverve — maaske ekspropriere — et Areal, hvor Arbejder kunde sættes i Gang. Jeg henstiller til Ministerens Overvejelse, om det er muligt, eller om Aktieselskabet ejer hele Odden, hele den Spids, hvor der findes saadanne Stenlejer.

Sluttelig vil jeg nævne Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af de saakaldte skinnefri Overkørsler. Der har i en Række af Aar paa Statsbanernes Budget været optaget — ikke det samme Beløb, men — et ikke ringe Beløb til Tilvejebringelse af saadanne Overkørsler, altsaa til enten at lave Underkørsler, Viadukter eller Overkørsler ovenover Jernbaneskinnerne. Det er der ogsaa i indeværende Aar, men jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg i nogen Grad har været ked af at se, hvordan der enkelte Steder, f. Eks. paa Jernbanen herfra til Korsør, er bygget en Jernbetonbro, men det Jordarbejde, der skal til ved Siderne, er enten ikke lavet eller kun i ringe Grad fremskredet. Man kører igennem en stor, af Jernbeton bygget Port — den svæver selvfølgelig ikke i Luften, den har sine Ben at staa paa —, og alt det Jordarbejde, som Tusinder af Jordarbejdere gerne vilde udføre, er ikke kommet i Gang endnu. Jeg ved ikke, hvori det ligger, det kan ikke være Frostens Skyld, for jeg har set disse Overbygninger paa en Tid, da der ikke var Frost i Jorden. Jeg er ikke sikker paa, at det er rigtigt at fortsætte Arbejdet med Cement og Jern paa disse Overkørsler, og jeg vil henstille til Ministerens Undersøgelse, om man ikke kunde gaa tilbage til det gamle og bygge af Granit og Mursten. Der er nogle dejlige Overkørsler paa Banen herfra til Korsør, de har smuk Granit i Pillerne, og Buerne er i hvert Fald delvis af Mursten. Jeg ved, at det for Tiden kniber haardt med at faa Jern og Cement, og at det er dyrt at faa det. Vi har her i Landet baade Granit, navnlig i den Del af Landet, der hedder Bornholm, og saa vidt jeg ved, er der end ikke Mangel paa Mursten. Ogsaa i Betragtning af, at det kniber svært med at faa Materiale til andre Byggeforetagender, hvor Cement og Jern saa at sige er en Nødvendighed, vilde det være forsvarligt, at der til saadanne Viadukter benyttedes andre Materialier, som faktisk kan benyttes, og som jeg er tilbøjelig til at tro er lige saa solide, som Jernbeton er. Men

navnlig vil jeg henstille, at man, hvad enten man mener at kunne benytte andet Materiale, eller man vil benytte det samme som hidtil, søger at faa Jordarbejdet i Gang ved alle Overkørsler, som man er i Gang med at udføre.

Det, man dernæst skulde gøre, var overalt, hvor man mener, der i den nærmeste Fremtid skal anlægges Overkørsler, at gaa i Gang med Jordarbejdet. Dette vilde i Regelen ikke kunne volde videre Ulempe, selv om det varede et Aars Tid, inden selve Brobygningen kunde blive udført, og man vilde saa endda have den Fordel, naar Brobygningen bliver udført, at Jordarbejdet har ligget saa længe, at det har sat sig, som det hedder, saa at man forholdsvis hurtigt vilde kunne begynde paa at benytte saadanne nye Overkørsler. Det er altsaa et Spørgsmaal, om det ikke vilde betyde en Forcing af Arbejdet, at man gik til Aaret før selve Brobygningen at udføre det nødvendige Jordarbejde, som man altid i Forvejen ved skal udføres, og som i Regelen kan udføres saaledes, at det ikke er hemmende for Færdselen, idet man næsten altid lægger disse Overkørsler paa andre Steder end netop der, hvor den nuværende Vej er. Alle Steder, hvor det er Tilfældet, vil man kunne udføre Jordarbejdet til nye Overkørsler. Der kommer ganske vist dér til at ligge noget Jord hen, som man har maattet ekspropriere og betale Ekspropriationssummen for et Aars Tid til Unytte, kan man vel sige, men det er saa lidt, det her drejer sig om, at det er forsvarligt. I det hele: Alt det Jordarbejde, der kan sættes i Gang, er det bedst at udføre i disse Tider, hvor Materiale mangelen paa saa mange Omraader lægger Vanskeligheder i Vejen. Jeg skal henstille, at Ministeriet overalt, hvor Jordarbejder kan sættes i Gang, hvad enten det er Arbejder, som allerede findes paa Finanslovsforslaget, eller det er andre Arbejder, sætter dem i Gang. Rigsdagen vil sikkert ikke lægge Hindringer i Vejen for, at Administrationen paa Tillægsbevillingsloven eller paa selve Finanslovsforslaget faar de i saa Henseende fornødne Beløb og den fornødne Bemyndigelse til at gaa i Gang med saadanne Arbejder og til eventuelt at erhverve de fornødne Arealer, hvilket sidste man jo ogsaa plejer at give Ministeren Bemyndigelse til paa selve Finansloven.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Jeg kan fuldstændig tiltræde de Bemærkninger, som er fremsatte